

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Terjedő csüggedés.

Pécs, 1898. január 19.

Az ország jogait idegen érdekeknek elalkuvó rendszer legerősebb fegyvere mindig a kishitűség terjesztése volt. Politikai dogmává lett az engedékenység minden téren, mert belédisputáltak a nemzetbe a gyengeség érzetét. A kik aktiv nemzeti politikát követeltek, azokat azzal torkolták le, hogy az lehetetlen, mert gyengék vagyunk a nemzeti követelmények kivívására s ilyen politikával csak kockáztatnók azt a keveset is, a mit már elérnünk sikerült. Legyünk tehát engedékenyek s ha feltétlen szolgálatkészségünkkel rászolgáltunk arra, hogy Bécsben teljesen megbízhatóknak tartsák a magyarokat, akkor majd magától az önkéntes hull mindaz, a mit követelő fellépés esetén megtagadnának tőlünk.

A gyáva kishitűségnek ezt a politikáját bölcs opportunitásnak hirdették azok, a kiknek személyes érdekei ezzel a rendszerrel jobban kielégítést nyertek, mint ha nemzetünk jogaiért tényleg sikra kellett volna szállniok s ezért nem riadtak vissza semmiféle eszköztől, hogy elnyomhassák a nemzet valódi akaratának érvényesülését, a mely ellentmondott a gyáva meghunyászkodásnak, mert tartósan csak az a nemzet igazható le, a mely önként hajtja fejét a járomba.

A közjogi ellenzék volt az, mely eb-

ren tartotta a nemzet lelkiismeretét, midőn elszántan és kitartóan hirdette a küzdelmet a lemondás politikája ellen; ő terjesztette a meggyőződést, hogy csak a nemzettől magától függ teljes önállóságának kivívása. S hogy ez a meggyőződés megfelelt a nemzet közakarátának, azt igazolta az a körülmény, hogy a közjogi ellenzék a kormány minden választási erőszakoskodása dacára folyton erősödött.

Bekövetkezett azonban a mult országgyűlésen ennek az erős, lelkes pártnak a meghasonlása önmagával s a kormány a választásokon könnyen összetörhetette. Az igaz, hogy a választópolgárok szabad meggyőzésének érvényesülése még soha sem volt a brutális erőszaknak olyan megdöbbentő mértékével elnyomva, mint Bánffy báró hirhelt választási hadjárata alatt, de az is tény, hogy minden választási brutalitásnál jobban ártott a közjogi ellenzéknek a saját belső meghasonlása, a mely felszínre vetette azt a napirenden levő jelenséget, hogy függetlenségi választók hamis jel-szavak ürügye alatt, „elveik fentartásával“ a kormánypárti jelölt zászlaja alatt sorakoztak a függetlenségi párt másik árnyalatának jelöltje elleni harcra.

Ebben a testvérharcban hullottak el a párt legjobbjai s olvadt le képviselőink száma felényire, de azokban is, akik bejutottak a törvényhozás termébe, megrendült az az önbizalom, a mely erejét ké-

pezte pártunknak s a melynek a nemzetben való fentartása és megerősítése képezte működésének egyik főcélját. Mindinkább kezdett tért foglalni az a nézet, hogy most már nemcsak a kormánypárti mandátumok fölött rendelkezik teljhatalommal a kormány, hanem az ellenzékre is csak azok juthatnak be, a kikre a kormány ki nem mondja az anathémát, azért a kinek kedves a mandátuma, ne merészkedjék az ellenzékeskedésnek bizonyos akadémikus határát túllépni, különben a kormány meg nem engedi újra választatni.

A csüggedés tehát elterjedt már arra az oldalra is, a mely eddig egymaga küzdött a kishitűség politikája ellen. Legtöbben belenyugodtak az akadémikus ellenzékiességnek abba a szerepébe, a melylyel a mandátumot biztosíthatni vélték, akik pedig ebbe belenyugodni nem tudnak, egymásután vonulnak vissza a küzdőtérre, hogy teljesen átengedjék a tért az opportunistáknak.

Elsőnek szüntette be a politikai működést Ugron Gábor, ki a parlamenten kívül is veszedelmesebb ellenfele volt a kormánynak, mint egy egész csapat se hideg se meleg ellenzéki képviselő a törvényhozásban. Legutóbb már Justh Gyula is követni akarta példáját, mikor Makón le akarta tenni mandátumát, mert, mint magát kifejezte, nem akar a politikában komédiázni. Csak választóinak nagy kéré-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A boldogság.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Kerestem a boldogságot. Kerestem ifjui hévvel, hittel, reménnyel. Kerestem lángoló szívvél. Azt hittem, könnyű lesz megtalálnom. Hisz annyira biztam az emberekben, minden-
kben.

Sokszor már azt hittem, hogy megtaláltam. De mindig úgy jártam, mint a vándor a délibábos rónán. Mikor már-már közel gondoltam, mikor már-már azt hittem, hogy még csak egy lépés és én boldog leszek, akkor foszlott szét, akkor tűnt el, mint a csalóka délibáb a vándor elől ott a rónán.

Én újra kezdtem mindent.

Mikor ifjui kedéllyel, vidám szívvél ott bolyongtam a kis falut környező himes virágu mezőkön, mikor megmászam a lankás, erdővel borított hegyeket s onnét néztem a nap fölkelését, ott hallgattam a madáreneket, ott szedtem virágot, akkor sokszor azt hittem, hogy megtaláltam, a mit kerestem. Megtaláltam a boldogságot.

De aztán újra érezni kezdtem, hogy szívem üres, hiányzik belőle valami. Újra éreztem azt a lelkekre nehezedő nagy szomorúságot, a mit érez, kinek hiányzik vala-

mije, a mi után epedve sóhajt, a miről oly sokat álmodozik.

És én újra kezdtem keresni.

Elhagytam a kis futót, bucsut mondtam a zöld mezőnek, a tarka virágoknak, a madárdalnak. Új életet kezdtem az — emberek közt.

És újra megjelent előttem a csalógató, hívogató délibáb. Futottam utána, hittem neki.

A barátság előtt nyílt meg lelkem. Tárt karokkal fogadtam. Hittem azoknak, kik oly sokszor hangoztatták, hogy szeretnek.

Ekkor már derengett valami a lelkemben. Tapogatózni kezdtem e félhomályban s megjelent előttem egy alak. Mosolygott olyan szelíd, édes mosolygással.

Szólt is hozzám bizalmas, nyájas szóval. Bátorított, biztatott.

A lelkemet járta át minden egyes szava. Hisz oly szépen tudott beszélni. Mint a csepentett méz, olyan volt a beszéde.

Én nem mertem szólni hozzá. Félttem, hogy ha megszólítom, eltűnik előlem. Pedig oly szép volt.

Aztán odahajolt hozzám. Átölelt a két karjával, s megcsókolta homlokom.

Melegség futott végig tagjaimon. Átkaroltam ezt a szép szirént s lágy, sutogó hangon kérdeztem:

— Ki vagy, te bájos alak? Szólj!

És az az alak lassan fölemelkedett. Reám

szegte azt a két éjfélete szemét s csak sugva mondá:

— Én vagyok a szeretet. Nálam keresd a boldogságot és meg fogod találni.

És a mint jött, újra eltűnt. Én is fölébredtem. Még mindig hallottam hangját, homlokomon égett a csókja.

Mintha világosság gyult volna lelkemben. Keztem érteni, hogy hol keressém azt, mit eddig nem találtam.

Szeretet — mondá ő — a nevem.

Szeretet — ez kell nekem is.

Azt hittem, hogy már megtaláltam. Hisz szerettek, szerettem. Voltak barátaim, kik velem együtt éreztek, kik megértettek.

Boldognak hittem magam. Ez hát a boldogság. És milyen kevés kell hozzá. Csak egy kis szeretet.

Délibáb az aranykalászos rónaságon.

Mert ez volt újra a képzelt boldogság. Előbb szertefoszlott, mintsem gondoltam volna.

Azok a jó barátok egyenként hagyogattak el. És én magamra maradtam újra a sötétben — egyedül.

Keztem már-már lemondani arról, hogy valaha megtalálom az igazi boldogságot.

Cél nélkül bolyongtam tovább. Alig tudtam megtalálni a helyes utat.

És a mint járok uttávesztetten, valaki megfogta kezem s vezetett magával.

Egy ifjú leánya volt. Kékesfehér arccal,

sére állott el szándékától, de azért kétségtelen, hogy elvesztettük benne azt a kérlelhetlen harcost, a ki sem jobbra, sem balra nem tekintve küzd elvének diadalra jutása érdekében.

Erőt, lelkesedést csak az önbizalom önthet a harcosba, de hol vegye ezt az önbizalmat az a vezér, a ki arról győződik meg, hogy csapata csak színleg követi a harcba s rögtön megáll, mikor fegyvere már az ellenség elevenjét éri.

A második kiegyezési provizórium ellen folytatott küzdelem váratlan leszere-lése tagadhatatlanul elkeserítette a függetlenségi párt ama tagjait, a kik komolyan veszik ellenzéki feladatukat s ebből újabb meg hasonlós támadt a párt kebelében. Válságra ugyan nem vezetett, kilépések tényleg nem történtek, de ott lappang az elégedetlenség a szívek mélyében s folyton táplálja a csüggedést, a melynek pedig éppen most, a párt számbeli megfogyatkozása idején nem volna szabad tért foglalnia.

A függetlenségi pártnak mindig szem előtt kellene tartania, hogy egy magasztos eszméért küzd, a melyért mindent meg kell tennie és kérlelhetetlenül törekednie a kormány megbuktatására, mely a nemzetet megalázza és jogaiban rövidíti. Pak-tumok, elalkuvások nem méltók a függetlenségi párthoz, mely az elvek győzelméért lépést csak sorompóba.

De most, sajnos, az ellenkezőt tapasztaljuk. Nemcsak a kormány appellál hamis frázisokkal a közjogi ellenzék hazafiságára, a mikor küzdelmének beszüntetésére felhívja, de maga a függetlenségi párt is hazafias kötelességének hirdeti a harc abbahagyását, mert az alkotmányon kívüli állapotba viszi az országot. Szépen vagyunk. Hát már most hazafias kötelesség a fegyverletétel? Hisz akkor a párt maga ismeri be, hogy a küzdelem a kormány ellen hazafiatlan dolog volt.

aransárga hajjal, mélységesen kék szemekkel. Biztatólag mosolygott rám.

Valami eddig soh'sem érzett érzés szállta meg a lelkem. Örültem, ha a leány közelében lehettem, ha szavát hallhattam.

Ujra érezni kezdtem, hogy a szívem él. Ujra remélni kezdtem, hogy tán most tértem a helyes utra.

Csak nevet nem tudtam adni ennek az új érzésemnek.

Egyszer aztán, hogy ott bolyongtunk a kis csermely pázsitos partján, ledültünk a buja zöld fűbe.

Fölöttünk a kék ég mosolygott, mellettünk a csermely csevegett homályos, zürzavaros hangokon.

Az a szép leány aztán felkelt. Odaállt mellém és hosszasan, mélyen nézett a szemembe. Aztán odaborult reám, átfogta a nyakam s ajkaimon éreztem puha, meleg ajkát.

És ez a csók más volt, mint az, mit attól a másiktól kaptam, ki oly hamar elhagyott. Az a csók csak a barátság csókja volt, de ezzel a csókkal mintha a lelkét lehelte volna belém. Ugy éreztem, hogy szívem összeforrt az övével, egyik lettünk.

Az a szép lány meg csak csókolt újra és újra és közbe olyan bódító, kéjes szavakat suttogott a fülembe.

Nem értettem, mit mondott, de éreztem, hogy új életre ébredek.

Remegve, kipirulva néztem a leányt és csak nagysokára tudtam hozzá szólni.

Ha a kormány az ellenzék által megtámadott javaslatát az alkotmány felforgatásával is érvényre emeli, ezért csak nem terhelheti felelősség az ellenzéket! Az igazi alkotmányosság hívei csak nem ujjonghatnak azon, hogy a nyílt abszolutizmusra az ellenzék visszavonulásával sikerült az alkotmányosság hazug köpenyegét ráteríteni?

Hogyne keserednének el tehát a komoly ellenzékiek annak láttára, hogy saját párthíveik segédkeznek tétlenségükkel ebben a szemfényvesztő játékokban s hogyan legyen bizodalomuk a tavaszra kilátásba helyezett újabb küzdelem sikerében, a mikor most a sokkal kedvezőbb viszonyok között magunk szüntettük be a tüzelést.

Hirek.

Pécs, 1898. január 19

Kutya-paprikás.

Szerkesztőségünkben már javában égtek a lámpák s a délutáni látogatók elvonulása után egész jól eső csend állott be, a midőn künt az ajtó előtt a homályos esti időben különös mormogás s utána erős kopogtatás hallatszott. A látogató belépett. Könnyű paraszt dolmány volt rajta, előről kinyitva, mintha rá a hűvös esti szél semmi hatást sem gyakorolna. Őszülő bajusza alatt különös vonás vonult el arcán, mely olyan ravaszul mosolygós színben tüntette fel. Rendesen fésült fejét előrenyújtotta, vastag botjára rátámaszkodott s jelentőségteljes tekintetét vetett a mellette meghuzódó kövér juhászkutyára.

— Csés jó estét kívánok, mindkőzőnségösen!

— Kigyelmednek is bátyám uram! Hát mi járatban van ilyenkor?

— Mondok, hogy panaszom vána, ha nem vetnék mög a tekintetes urak!

— Hát csak ki vele, hadd halljuk! Ha aztán tőlünk függ, majd segítünk a baján!

— Nagy sorja van annak, kérem alás-san, mert hát tudni tetszik, hogy van neköm egy nagyon jó házi állatom, a Bodri kutyám. Ihon van-e, be is hoztam mögmutatni az uraknak.

Mondd csak te, igéző lányka, ki vagy? Kinek köszönhetem ezt a nagy — boldogságot.

A leány elpirult, lesütötte szemeit és epedő hangon válaszolt:

— Én a Szerelem vagyok. Kövess engem, jer velem és boldoggá teszek, boldog leszek én is.

Oly édesen hangzott a szó ajkiról. És szavai után mintha az eget mosolygóbbnak láttam volna, mintha a madárdal vigabb lett volna, mintha a csermely lágyabban csobogott volna.

Most éreztem igazán, a mit még eddig tán soha. Szerelem után sóvárgott hát lelkem, ez hát a valódi boldogság.

Ettől kezdve mindig együtt voltam a szép leánynyal. Együtt bolyongtunk, együtt csevegtünk, együtt kacagtunk. Azt hittem, hogy ez mindig így lesz. Ez már nem lehet délibáb, hisz nem fut előlem, hanem velem együtt jár, mellettem van mindig.

Sokáig tartott ez a boldog együttlét, — legalább én úgy hittem.

De vége lett ennek is. Eloszlott ez is, mint a többi. Elmondom, hogyan.

Kora tavasz volt. Rügyfakasztó, virágnitító, napsugaras tavasz.

Együtt voltam vele. Ott bolyongtunk a magas hegy alján. Szedtük a virágot, a tavasz első hirnőkeit. Ő koszorút font, kettőt. Egyet az én homlokomra tett, a másikkal a maga szőke fűrtjeit övezte körül.

Egyszerre mintha elborult volna arca. Szemeit révedezve hordozta körül. Hirtelen felugrott mellőlem.

Persze minden szem a Bodri-ra meredt, a ki ebben a pillanatban olyan fontos személyiséggé lett s egész önérzetesen csóválta a farkát.

— Meg is nézhetik ezt a kutyát az urak. Olyan állat ez kérem alás-san, hogy nincs párja. Ugy-e Bodri? Osztan ezt a jelős állatot akarta ténnap elemészteni az a rozslékű Dudás szomszéd.

— Ugyan, ugyan! komolyan mondja urambátyám!?

— Komolyan-é, möghiszöm azt. Elfogta a galambomat, osztán mög akarta főzni paprikásnak!

— Hát tessék möggondóni! Lőhetséges az, hogy a böcsületes embör kutyáját mögfőzzék paprikásnak. Mit szónak ehho az urak!?

— Biz ez nem kis dolog. De hát most már mit akar vele tenni urambátyám?

— Mit-e? Há nem tetszik kitalálni?

— Nem ott. Majd megmondja kigyel-med.

— Mög én, hászén azé gyüttem be!

Nagyot rántott a zekéjén, másik kezébe fogta a botját s aztán kis hallgatás után merészen kivágja.

— Már biz én azt kérném az uraktól, hogy hát szónák le azt a rozslékű Dudás szomszédot a zujságban, mert mögigértem neki, hogy nem hagyom abba a dögöt. Elég-tételt vőszök az én állatomnak.

Elhallgatott és merev szemekkel bámult reánk. Ugy látszik, meg volt elégedve ön-magával s a hatással, a mit beszéde reánk gyakorolt, mert olyan önelégülten kezdte simogatni deresedő bajuszát s kutyájára vetett tekintete mintha azt kérdezte volna a jeles állattól, — meg vagy-e velem elégedve?

Megmagyaráztuk neki, hogy a dolog nem olyan könnyen megy, mint a hogyan ő gondolja, mert elvégre is az, hogy a Dudás szomszéd az ő kutyáját meg akarta főzni paprikásnak, — a mi hiányos törvényeink értelmében nem büntetendő cselekmény; hanem azért majd csak eligazítjuk a baját s beszélünk a Dudás szomszédal.

— Nem igazság e tekintetű uraim; mi-csoda törvény az, ha adót vet a kutyámra, de annak az egészségét nem védelmezi. Hej, hej, micsoda világ is lősz má ezután, ha a böcsületes embör házörző kutyáját büntetés nékü megfőzhetik paprikásnak. Nem törvény a, kérem alás-san. De hisz mögfogodom, nem

ljedten néztem rá.

— Mi bajod, én edes Szerelmem?

Nem szólt, de szemei csillogtak az előtolakodó könyektől.

Átöleltem, de ő lefonta karjaimat most először. Aztán levette fejéről a koszorút s olyan ideges, szakgatott hangon beszélt.

— Most mutasd meg, hogy szeretsz igazán, hogy méltó vagy az én nagy szerelmemre.

— Látod amott a hegytetőn azt a vad-rózsabokrot s azon azt az egyetlen kinyílt virágot. Ha szeretsz, hát azt lehozod nekem, hadd kössem koszorumba.

— Ha szeretsz, nem félsz a veszélytől, megteszed a nyaktörő utat. És ha enyém lesz a rózsza, akkor én is a tiéd leszek egészen. Érted, egészen. És ez lesz az igazi boldogság. Menj hát, várni fogok rád.

Bódultan hallgattam a leányt. Nem értetem. Egy rózsától, egy halványpiros virágtól függne a boldogságom. Ez a leány azt akarja, hogy én szembezállva a veszéllyel, nyaktörő utakon keresztül életemet kockáztassam egy — rózsáért.

A leány megsokalta hallgatásomat. Hidegen nézett rám s száraz hangon szólt hozzám:

— Tán gyáva vagy?

Megrettentem. Ez a szó a lelkembe nyilalt.

— Várj reám. A rózsza a tiéd lesz.

És megindultam föl a hegytetőre. Mindig magasabbra hatoltam. Alattam tátongó mélység. De én nem féltem. Csak azt a leányt láttam ott a hegy alján, meg azt a halványpiros rózsát ott a hegytetőn.

is szavazok én a követválasztás olyan emberré, a ki mög nem igéri, hogy elégtételt szöröz az én jelős állatomnak.

— Adjon Isten jó éjtszakát a tekintetős uraknak.

— Magának is, urambátyám.

Még az ajtó előtt is csóválta a fejét s féltékenyen húzta maga után az ő jelős állatját.

Mi pedig sokáig tanakodtunk azon, hogy milyen furcsa izlése is lehet annak a — Dudas szomszédnak.

Napirend 1898. január 20-án.

Naptár: csütörtök, jan. 20. — Róm. kath.: Fábrián és Sebestyén. — Prot.: Fábrián és Sebestyén. — Görög-kel. (jan. 8.) György. — Zsidó: Tebeth 26. — Nap két 7 óra 25 perckor; nyugszik 4 óra 25 perckor. — Hold két 6 óra 1 perckor reggel; nyugszik 2 óra 6 perckor délután. A nap éjféltől 50 perckor a vízöntő jegyébe lép. A hold délután 1 órakor van a földközélen.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg; légnyomás 754 — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház: »Fatinica«, operett.

— (**Városi ünnep.**) Holnap lesz Fábrián és Sebestyén napja. A városnak e nap fogadalmi ünnepe s ez alkalomból a belvárosi plébániatemplomban délelőtt 10 órakor ünnepies nagymise lesz, utána pedig szentségkítétel és délután 5 órakor vecsernye. Az irgalmasrend templomában bucsu is lesz holnap. Reggel 8 órakor nagymise, délelőtt 10 órakor pedig körmenet lesz; délután 5 órakor szintén litánia fejezi be a fogadalmi ünnep ájtatosságait. Az iskolákban is szünettel ünneplik meg a városi ünnepet.

— (**Katonák ellátásának visszatérítése.**) A honvédelmi miniszter most állapította meg az átvonuló katonaság ellátásáért fizetendő visszatérítési összegek arányát a folyó évre. E megállapítás szerint a Dunántul, tehát megyénkben is, egy-egy katona után napi 21 krajcár ellátási díj térítettik vissza a katonatartó lakosságnak.

— (**Jelmez-táncestély.**) A pécsi jótékony nőegylet ma bocsájtotta ki meghívóit a jövő

Mentem mindig följebb. Végre fölértem. Elöttem zöldelt a vadrózsabokor, ott nyílt a vadrózsa. Félve, remegve téptem le s mikor már a kezemben volt, lenéztem oda, a hol az a leány állt.

Egy fehér kendőt lobogtatott. Sietve indultam vissza. Epedve vártam, hogy átadhaszam neki a rózsát s aztán várjam a jutalmat.

Vigyázva haladtam a lejtőn lefelé. Már-már leértem. Még egy ugrás és én lenn vagyok. Kezemben a rózsza, előttem a leány.

Megpihentem egy pillanatra, aztán egész erőmből készültem hozzá, hogy az utolsó ugrást megtegyem.

Megtörtént. Szerencsésen leértem, de a rózsának lehullottak a levelei. Odaütöttem egy kiálló szirthez.

A leány észrevette, de nem sietett oda hozzám.

Amint meglátta, hogy az a virág elhullasztja leveleit, kacagni kezdett hangos, jókedvű kacagással. És aztán futni kezdett az erdő felé. Ott már vártak rá. Egy ifju volt, ki várta, s láttam, mint ölelik át egymást, s mint borítják csókokkal egymás ajkát.

Egy ideig csak néztem. Aztán eltűntek előlem. En is megindultam más uton.

Egy varjút rebentettem föl. Hangosan káromni kezdett. Kár . . . kár . . . kár.

De mit törődtem én mindezzel. Csak azt a leányt láttam, csak annak a kacagását hallottam.

És úgy érzem most is, hogy ez a kacagás végigkísér egész életemen át.

Göndör Sándor.

hó 12-én a Nemzeti kaszinóban tartandó jelmeztáncestélyére. A táncestély este 9 órakor kezdődik s 10 órakor bemutatják rajta jelmezekben a grazianát. A táncestélyt saját alapja javára rendezi az egyesület s a jótékony cél iránti tekintetből felülfizetéseket köszönettel vesz és hirlapilag nyugtáz a rendezőség. Különben a táncestély iránt azon idő óta, hogy lapunk először hírt adott róla, igen nagy az érdeklődés. Már eddig is szép kilátás van arra, hogy az estélyen városunk legszebb asszonyai és leányai fognak jelmezben résztvenni s az ifjuság körében is megindult a mozgalom, hogy minél többen jelenjenek meg jelmezben. *Reek* György, az egyet buzgó titkára, készséggel nyújt felvilágosítást és utbaigazítást mindenkinek, ki jelmezek dolgában hozzá folyamodik.

— (**Tűz Rácvároson.**) Tegnap este Rácvároson *Rumback* Ferenc házában tűz ütött ki. A tető gyuladt meg, de szerencsére idejekorán észrevették és az összefutott nép ellosolta, mielőtt a tűz elharapózott volna. A kár így csekély, vagy húsz forintot tesz ki. Hogy a tűz miből keletkezett, a vizsgálat nem tudta megállapítani.

— (**Hangverseny a katonakarmesterek nyugdíjintézete javára.**) Nagy hangverseny lesz febr. 7-én *Christóf T.* rendezése mellett, melynek tiszta jövedelme a katonakarmesterek nyugdíjintézetének javára fog fordíthatni. A pécsi filharmonikusok és a katonazenekar 60 emberből álló egyesült zenekara fog ezen alkalommal ismét remekelni s a kik már hallották e zenekart játszani, azok megítélhetik a sikert és élvezetet, melyet ezen hangversenytől várni lehet. Abban a helyzetben vagyunk, hogy már most közölhetjük olvasóinkkal a programot, mely a következő számokból fog állani: I. *Tannhäuser* nyitány, *Wagner* Richardtól. Előadja a 60 személyből álló zenekar. II. *Beethoven* B-dur zongorkoncert. Zongorán játsza a zenekar kísérete mellett *Preuss* Adolf ur. III. *Scot* symphonia *Mendelssohn*tól. Előadja az egyesült zenekar. A hangverseny megtartása a városi tornacsarnokba van tervezve, ha azt — mint nem is kételkedünk — a városi hatóság erre a célra átengedi, mert maga az előadó hatalmas zenekar elhelyezése is igen nagy helyet igényelvén, a tagas tornacsarnok mutatkozik a legalkalmasabbnak az ily nagyszabású hangverseny megtartására. — Szinte fölösleges emlitenünk, hogy a hangverseny iránt, melyről eddig csak szállingózó hírek által volt sejtelve a közönségnek, igen nagy az érdeklődés s jó szolgálatot vélünk tenni olvasóinknak, midőn figyelmükbe ajánljuk, hogy a jegyek kibocsátása után mielőbb iparkodjanak azokkal magukat ellátni, nehogy elfogyjanak, mielőtt beszereztek volna maguknak.

— (**Megvadult lovak.**) Tegnap este *Burics* Mátyás, kocsis, a király-utcában haladt végig kocsiával, mikor egyszerre a lovai valmitől megijedtek s a kocsit elragadták. Szerencsére, még a király és a ferenciek-utcáján, valahogy birta őket fékezni, de már a szigeti-országuton a megvadult lovak örült vágatással iramodtak tova s letérvén a kocsiutról, *Csillag* (Stern) Mór vendégfogadójának mentek neki és a vendégfogadó ajtaját betörték. Ott sem lehetett azonban őket megfé-

kezni; tovább száguldtak s nekimentek a kocsiuton a *Hirschfeld* kocsijának, mely éppen tejet szállított s a kocsirud ennek a kocsinak hátsó részébe akadván, azt feldöntötte s éppen huszonkét liter tej folyt ki a fagyos földre. Csak itt foghatták el aztán a megvadult lovakat, melyek ilykép szép kárt okoztak, a mit hogy ki fog megtéríteni, azt a bíróság határozza majd meg.

— (**Sztrájk.**) Frigyes főhercegnek *Dautova* mellett levő birtokán, mint levelezőnk írja, azok a munkások, akik az árvíz által a mult esztendőben megrongált töltések kijavításával voltak elfoglalva, sztrájkolni kezdtek. Nemgyei jószágigazgató kérelmére *Szinkovich* főbíró csendőrökkel a sztrájk színhelyére ment. A sztrájk a budapesti szociálista apostolok izgatásának az eredménye.

— (**Nagyreményű csemete.**) *Blum* Pál, mágocsi pékmesternél, inaskodott *Rosenberg* Mór, teveli illetőségű, fiatal gyerek. Mint pékiasnak, az volt a teendője, hogy eljárt a friss süteményekkel házról-házra és árulta azokat. Ily megbízatásában összeszedett egy kis pénzt, a mit aztán hűségesen át is számolt a gazdájának. Egyszer azonban egyéb tartozások behajtásával is megbizta a gazdája, amikor aztán vagy öt forintot szedett össze. Ezzel azonban nem ment a gazdája színe elé, hanem fogta magát és megszökött, a pénzt természetesen elsikkasztván. A nagyreményű csemetét most keresik.

— (**Kifosztott prэшáz.**) *Tamás* István, szebényi lakosnak, a prэшázát a napokban kifosztották. Éjnek éjadán betörték oda s elvittek onnan, a mit csak találtak. Bor és gabona lett a kára a tulajdonosnak, a ki bejelentette az esetet a csendőrségnek és a nyomozás megindult a tettesek után. Csakhamar ki is derült, hogy a prэшázat *Varga* István napszámos fosztotta ki, aki tettét beismerte a csendőrség előtt. Most a bíróság végez vele.

— (**Megmérgezett család.**) A fővárosi sajtót s ez után helyi lapjainkat is ismét felültette valaki a szenzációs hírral, hogy Kaposváron egyik gőzmalomból mérgezett lisztet vásárolt *Fürst* mézszáros családja s miután az abból sültött lángosból ettek, az egész család rosszul lett s közülük egy fiatal ember meg is halt. Nyilvánvaló dolog, hogy ezt a hírt a gőzmalomtulajdonos valamelyik ellensége eszelte ki, mert — mint bennünket értesítenek — az egész történetből semmi sem igaz. Ezelőtt pár hónappal történt, hogy özvegy *Fürst*né lángost sültött; a takaréktűzhelyt azonban szénrel fűtötte be, s a lángos-tésztát a tűzhely lapján sültötte meg s így a szénzag okozta, hogy a kik a lángosból ettek, azokon hányásinger vett erőt. Komolyabb baja azonban egynek se lett közülök. A lisztből sültött kenyér élvezetétől azonban senki se lett beteg, tehát a liszt nem lehetett megmérgezve. *Fürst*né egyik fia már előbb betegeskedett s később a kórházba kerülván, meg is halt. Hullája boncolásából kitűnt, hogy nem mérgezésben, hanem lépbajban halt meg. Ha már a szenzáció kedvéért a fővárosi újságok ismeretlen kezekből is elfogadnak ilyen híreket, nagyon jól tennék, ha módot nyújtanának hozzá, hogy az oly rosza karatu hírszerzőket leleplezni, s felelősségre vonni lehessen.

— (**Áthelyezés.**) Az igazságügyminisztér *Lakner Géza* sásdi kir. járásbirósági aljegyzőt a pécsi királyi törvényszékhez helyezte át.

— (**Betörő asszony.**) *Bogdanovics Zsófi*, ujlaskafalui lakos, a napokban *Cserni János* ugyanottani kereskedő üzletébe — az ablak lefeszítése után — behatolt és két vánkoss, 3 selyem fejkendő, egy posztónadrág és az asztalfiókban talált 125 frt 60 krajcár elemelésével elillant. A nyomozás azonnal megindult és így a betörő asszony csakhamar megkerült. A dárdai csendőrség az esetet a bíróságnak feljelentette.

— (**Himen táblája.**) A pécsi anyakönyvi hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Brüsztl József, rk., Pécs — Ritzel Karolin ág. ev., Pécs;

Kis Tóth József, ev. ref., Pécs — Somogyi Katalin, ev. ref., Kis-Tamási;

Gallai Kálmán, rk., Pécs — Latinsics Franciska, rk., Pécs;

Eckenfels Vilmos, rk., Pécs — Hegedüs Mária, rk., Pécs;

Kolompár István, rk., Pécs — Korodi Mária, rk., Pécs;

Takács András, rk., Pécs — Dieszberger Matild, rk., Pécs;

Vitzl Antal, rk., Pécs — Hering Katalin, rk., Pécs;

Márfi Kálmán, rk., Pécs — Kovács Paula Mária, rk., Pécs;

Reinich József, rk., Pécs — Hering Mária, rk., Pécs;

Takács István, rk., Pécs — Jozsipovics Mária, rk., Pécs;

Schmidt József, rk., Pécs — Hirt Magdolna Mária, rk., Pécs;

Póth Pál, rk., Regöly — Kovács Csernői Erzsébet, rk., Regöly;

Szöke Vendel, rk., Pécs — Ivék Anna, rk., Pécs.

— (**Sikerült operáció.**) *Löhr Vilmos*, jeles karmester, rövid idő előtt nagyjelentőségű operáción esett keresztül. A műtétet Schulek tanár végezte rajta és pedig a legjobb sikerrel. Mindennek dacára pihenésre van szüksége és az évszakok előadásánál nem szerepelhet karmesterként. Helyette szíveségből Christóf Tódor, katonakarmester vállalta magára a karmesteri teendőket ezen alkalomra, míg az előkészítő próbákon szintén szíveségből Oswald Ferenc tanítja be a résztvevőket.

— (**A középiskolák nevei.**) Az országos középiskolai tanáregyesület választmányához érdekes s hazafias indítványt terjesztett legutóbb Bozóky Endre tanár. Azt ajánlja, hasson oda az egyesület, hogy a főváros középiskolái a millenium emlékére nemzeti történetünk s irodalmunk nagy alakjainak a nevével neveztessenek el, mert a mostani kerületek szerinti elnevezés, különösen, ha a kerületek számaiban változás állana be, sok zavarra és összetévesztésre adhatna okot. A tanáregyesület e kérdést, minthogy az nemcsak fővárosi, hanem országos érdekű, átteszi a tanári körökhöz tárgyalás végett s ezek javaslata szerint az évi közgyűlésen határoz.

— (**A drágaság.**) Mostanában, a mikor az ország nagyrészeben a fogyasztó kö-

zönség érzi az olcsó cikkek hiányát, a mikor a drágaság ugyszólván folyton növekvőben van, rendkívül fontosak azok az adatok, a melyek ez egyes vidéki piacok és a főváros piacainak árjegyzéseire vonatkoznak. A kenyérdrágasággal kapcsolatban állanak a többi fogyasztási cikkek is, nevezetesen a hus, tojás, hüvelyesek stb. Budapesten például a buzakenyér ára az utóbbi időben kilónként 14—20 kr. között ingadozott, ugyanakkor, amikor Debrecenben 16—20 kr. volt, illetve Aradon 16—18, Kásán 15—16, Szabadkán 14—16 kr. Egyedül Pozsony mutat fel kedvezőbb állapotot, a hol a buzakenyér átlagos ára 10 kr. körül mozgott. Budapesten 8—10 tojásért fizetnek 25—50 krt. Aradon 25—35 krt, Debrecenben 25—40 krt, Kolozsvárott 26—30 krt, Nagyváradon 25—30 krt, Temesvárott 20—25 krt. A husarak legmagasabbak Budapesten, legalacsonyabbak Pécsen és Kolozsvárott. Budapesten az átlagos jobbminőségű husarak legalább is 80—90 kr-ra tehetők, holott Pécsen 48—50 kr-ra, Kolozsvárott pedig 48—52 kr-ra. A baromfiak kivétel nélkül 30—60%-kal drágábbak a fővárosban, mint a vidéki városok piacain. Legolcsóbb a baromfi Kolozsvárott, Debrecenben, Szabadkán, Szegeden és természetesen még olcsóbb a vidéki kis piacokon. Budapesten alig lehet kapni már hizott baromfit, ugyanakkor, a mikor Pécsen 70—80 kr. egy jól meghizott kacsát, 200—250 kr. egy meghizott ludat és 160—200 kr. egy meghizott pulykát. A vidéki piacokon tehát jóval olcsóbb mindennemű fogyasztási cikk, mint a fővárosban.

— (**Felülfizetések.**) A borbély és fodrász ifjuság bálján felülfizettek: Eng Mihály 2 frt, Janovszki Hugó 3 frtot, Wanis Sándor, Lechner Antal 2—2 frtot, Loosz Henrik 1 frt 50 kr., Becker József 2 frt 50 kr., Till István 3 frtot, Rauss János 2 frt, Zádria Ferenc 2 frt, Siebelhut György 1 frt, Steiner S. K. 1 frt, Kulin Henrik 10 frtot, Viszler Alajos 1 frt 50 kr., Skrobai István 2 frt, Hengel János 1 frt 50 kr., Károly Mihály 1 frt, Pálfi József 2 frt, Rádánovics Mihály 1 frt, Meiszner Lajos 2 frt, Kraft Ádám 1 frt, Ivkovich Mihály 2 frt, Bernhardt György 3 frt, Stiegler Antal 3 frt, Törő Ferenc 1 frt, Roszanó A. 50 kr., Eilinszfeld Alajos 3 frtot, Grünfeld Mór, Dorn Lajos 1—1 frt, Birgl Mátyás 4 frt, N. N. 50 kr., Horváti Antal, Schwink Henrik 2—2 frt, Hirci Ferenc 1 frt, Krászonay Ferenc, Spitzer Benő 2—2 frt, Kálmáncsik Gábor 1 frt, Vaszari Gyula 3 frt, Steinmetz János 3 frt és Jusztus Mihály 5 frt 11 krt. Összesen 58 frt 11 kr.

— (**Buza-tolvaj.**) *Török Albert*, keskenyerdőpusztai lakosnak az éléskamrájából, az ajtó felfeszítése után, két zsák buzáját ellopták. A tolvaj azonban nem sokáig örülhetett a könnyen szerzett zsákmánynak, mert a csendőrség kinyomozta *Jäger József* személyében és kérdőre vonta. A buzátolvaj nem is tagadta, hogy ő volt a tettes; előadta az elloptat buzát s most várja, hogy majd a bíróság mit fog ezért a fejére olvasni.

— (**Utcai verekedés.**) Lapáncsán véres utcai verekedést rendeztek *Guttmann Keresztély* és *Hómann Ádám*, ottani legények. *Mezinger András* arca ugyanis sehogysem tett nekik s mindenáron bele akartak kötni

már odabenn a falu korcsmájában. De *Mezinger* ott elkerülte őket és hazafelé vette útját. Az utcán azonban ismét találkozott vele a két legény és ott aztán közrefogták és véresre verték. Elkövetvén pedig ezt a nagy virtust, nyugodtan várták a csendlegényeket, a kik előtt beismerték a tettet és büszkén néznek elébe az érte rájuk váró jutalomnak, a mit a bíróság fog majd számukra megítélni.

— (**Elfogott tolvaj.**) Laskón *Kis Ferenc* udvarán levő záratlan tyukólból *Kocé József* egy récét és két tyukot elloptott, de amint túl akart rajtuk adni, a dárdai csendőrség nyakon csípte s bekísérték a járásbíró-ság börtönébe.

— (**Megkerült.**) Nem eltűnt ember-ről, hanem arról a gabonáról lesz itt szó, melyet *Benák Jócó*, petárdai lakos, télire összegyűjtött az ő kamrájában, hogy majd abból eléldgegel a hideg és munkanélküli tél napokon. Azonban egy reggelre feltörve találta a kamráját s abból eltűnt összes gabonakészlete. A nyomozás folytán most aztán megkerült az eltűnt gabona. *Frányin Máténál* találták meg, aki maga volt a gabona eltűntetője. De hát rajtavesztett s most szomorkodhatik a börtönben miatta.

— (**Véres elégtétel.**) *Schleicher György*, kémendi lakos, régen haragot táplált *Breitenberg József* ellen, a ki őt megsértette. Sokáig várta az alkalmat, hogy elégtételt vehessen rajta, de csak nem akart az alkalom elérkezni. Történt azonban most, hogy egy este összehozta a rossz sors *Breitenberggel*, kinek láttára annyira feldühödött, hogy ököbe szorított kézzel rohant rá és úgy csapta arcon, hogy azt elborította az orrán, száján kibugyanó vér. A véres elégtétel miatt a bírósággal gyűlik meg a baja *Schleicher Györgynek*, a ki különben nem is tagadja az esetet.

— (**A csavargó büne.**) *Gasparics Anna*, siklósi illetőségű nő, megunván a tiszt munkát, beállt csavargónak s így aztán eljutott Harasztiba. Ott *Unoka Pál* házába belopózván, attól egy csomó ruhát elloptott. A lopott ruhákat olcsón elkótyavetyélvén, az így szerzett pénzen jót mulatott s aztán Oldra kerülvén, ott is lopott. Itt *Pósa Évától* emelt el egy csomó ruhaneműt. Ekkor azonban rajtafogták s bekísérték a siklósi járásbíró-ság börtönébe, hol most várja büntetését.

— (**Különös gutaütés.**) T. S. szigetkülvárosi polgártársunk arról híres, hogy még álmában is jár a szája. Annyit beszél és úgy hadar, hogy tőle senki nem beszélhet. Tegnap T. S. uram egy vigkedélyű társaságba keveredett és szokása szerint túlbeszélt mindenkit. Hiába kérték és csendesítették, ő azért tovább kerepelt. Végre is megunták rikácsoló hangját, s hogy hallgatásra kényszerítsék, a társaság egyik tagja fogadásra hívta fel. A fogadás pedig abban állott, hogy T. S. uramnak 2 óráig hallgatni kell, ha pedig megszólal, 10 liter bort fizet. T. S. uram megörült a 10 liter bornak, belecsapott a feléje nyújtott tenyerébe s önmagát megtagadva hallgatni kezdett. Bármennyire terhes volt is a száját csukva tartani, ő komolyan vette a fogadást és mélyen hallgatott. Persze a társaság minden egyes tagja szentül meg volt győződve, hogy ők nyerik meg a tíz liter bort, s ezáltal kárpótolva leszne bőbeszédű társuk folytonos kerepléseért. Azonban egy óra múlva hogy T. S. a hallgatást megkezdte s minden incselkedés dacára sem mutatta nyelvét, a társak kétségbeesve kezdtek tanácskozni a teen-

dők felett. Megkísérlettek minden cselet, de hiába. T. S. néma maradt, mint a hal, csak akkor nyitotta ki a száját, ha inni akart. Ezt is olyan halkan tette, hogy torka ekkor sem eresztett ki semmi hangot. Végre az egyik társnak mentő gondolata támadt. T. S. uram feleségéhez azzal a hirrel rohant, hogy férjét borozgatás közben szélhűdés érte a nyelve körül, így nem képes beszélni még egy rövid szót sem. T. S.-né azonnal kocsira ült, hogy beteg férjét ápolás alá vegye. A mint a kocsimába érkezett, eszméletlenül rogyott le férje karjaiba, ki szótlanul és némán ült egy asztalnál. T. S. uram fel sem vette a felesége kínlását, vigan kocintott és tovább ivott. Az asszony ezt látva, felháborodott, hogy nem elég az Isten verése, de még iszik is utána háborítlanul. Rögtön orvosért futott. Mire azonban megérkeztek, a kiszabott 2 óra már lejárt. T. S. uram nyelve a fogadás megnyerése után felszabadult kellemetlen helyzetéből s jókedvűen mesélte el bámuló oldalbordájának a hallgatás — igazi okát.

— **(Ovakodjunk utánzásoktól.)** Maager W. tisztított csukamájolaja, a gyakori utánzások elejét veendő, ezentul már csak olyan háromszegletes üvegekben kerül forgalomba, melyek külső burkolata egy törvényileg védett zárszalaggal van ellátva, a mint az a lapunkban közzétett hirdetésben lerajzolt ábrán látható. — Ezen zárszalag által Maager csukamájolaja most már külsőleg is könnyen megkülönböztethető más gömbölyű vagy háromszegletes üvegekben árusított csukamájolaj fajtától! Azon betegek tehát, kiknek az orvos a Maager-féle valódi tisztított csukamájolajat rendelte, mindazon üvegeket, melyek a hivatalosan bejegyzett szalaggal (piros és fekete nyomás sárga papíron) elzárva nincsenek, melyeknek tartalma tehát nem valódi, mint utánzatot határozottan utasítsák vissza.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz. *)	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz. **)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz. ***)	vegyes " d. u.	2 " — "
Brood	" 1906. sz. ***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	"	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz.	este 8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 01 "
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	909. sz. **)	személyv. " "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 10 "
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	8 " 5 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	7 " 56 "
Broodról	1909. sz.	személy " éjjel	11 " 02 "
Mohácsról	"	" " reg.	8 " 01 "
"	"	" " k d. e.	11 " 18 "
"	"	" " d. u.	5 " 50 "
"	"	Tv. szsz.	éjjel 11 " 02 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

Farsangi naptár.

Január 22. Kádársegédek bálja a Scholtzsörházban. — Az esti tánciskola próbája a Vigadóban. — Barcsi jótékony nőegylet thea estélye. — Dárdai Kaszinó táncestélye.

Január 23. — Polgári bál a Scholtzsörházban. — A jótékony nőegylet thea-uzsonnája.

Január 26. Pécsi Dalárda estélye a Vigadóban.

Január 29. Tiszti estély a nemzeti kaszinóban. — Lakatos-bál Scholtz-nál.

Február 1. Polgári Kaszinó táncestélye. — Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban. — Dárdai tűzoltók bálja. — Pécsváradi tűzoltók bálja.

Február 3. Polgári bál a szegényház javára a Vigadóban.

Február 5. Az urasági táblaterítők bálja Kulin vendéglőjében. — Kaszinóbál. — Pécsváradi hadastyánok bálja. — Hadastyán-bál Scholtz-nál. — A pécsi Torna-egyesület jelmez bálja a Vigadóban.

Február 6. Cipésszakegylet bálja gyár utca 7. szám alatt.

Február 9. A felső kereskedelmi iskola növendékeinek táncal egybekötött koncertje a Vigadóban.

Február 10. Polgári bál a Hétfeje-delemben.

Február 12. Zsolnai-gyári tűzoltók bálja a Scholtz-sörcsarnokban. — Pécsi jótékony nőegylet jelmez-estélye a Nemzeti Kaszinóban.

— Nézd csak! Csakugyan La Ferlita volna, karján azzal a dundival? — szólott Crespi, egy javíthatatlan aggregény.

— Nini, már haja is van — jegyezte meg egyik szolgálatkész vendég.

— Persze, hogy van — mondta mosolyogva Giorgio — még pedig szőke.

— Minden ujszülöttnek szőke a haja — szólt közbe Vernetti.

— Furcsa, hogy milyen komikusan nézel ki most barátom, sugta oda Crespi La Ferlitának.

— Kedves Crespi — felelte La Ferlita — ha egyszer te is apa leszel, biztosítalak, épp olyan nevetséges figurává változol, mint most én.

A mellékszobában a bizalmasabb barátok, különösen az anyák, kedveskedésekkel halmozták el Giorgio feleségét és nem feledkeztek meg a jó tanácsokról sem. A csecsemőt, mint valami kedves játékszer, kézről-kézre adták. Mikor egyedül hagyták, a férje hozzájament s a nagy karosszékben ülő felesége fölé hajolva, becéző szavakat sugott a fülébe.

— Becsületemre mondom — szólt Crespi, megpillantván ezt az érdekes jelenetet, hogy ha nekem fiam születnék, bereteszelném a lakásom valamennyi ajtaját.

Az urak, amennyiben az udvarlás nem tartotta fogva őket, Giorgio dohányzójába gyűltek össze s asszonyról és politikáról beszélgettek.

— Most pedig La Ferlita — évődtek a házigazdával — meséljen valamit a dadákról.

szőke, kissé katonásan merev, de nyugodt természetű és határozott jellemű; csak a szeme keltett bizalmatlanságot; olyan volt a tekintete, mint a rapiddöfés.

Ugyanazon este a grófnénak titokzatos levelet adott át a komornája. Csak ez a pár szó volt benne:

„Az urad gyanakszik! Légy óvatos.”

A gróf, ha alapjában féltékenykedett is, gondosan rejtőgette Nata előtt a gyanuját. Az egész napot a képtárakban és muzeumokban töltötte s mikor hazajött, már javában csomagolt a cselédség.

— Mikor akarsz utazni? — Kérdezte a felesége.

— Miattam már holnap is mehetünk; én utrakészen vagyok.

La Ferlita nem értesült a gróf megérkezéséről és még mindig habozott; menjen-e, maradjon-e?

Másnap este levelet talált az íróasztalán.

A grófné levele így szólt:

Reméltem, hogy még egyszer összejövök önnel, kedves barátom! Mikor azon az estén elváltunk, nem tudtuk, sem én, sem ön, hogy az utolsó Istenhozzádot mondtuk el. Sokat szenvedtem, hiszen tudja. Szeretnék meghalni, mielőtt elutazom! Még néhány nap előtt itt volt ön, itt ült a pamlagon. Hiszen még visszaemlékezik, ugy-e? Önre néztem s azt hittem, hogy meghasad a szívem a fájdalomtól, — a válasunkra gondolva. Volt olyan pillanat — persze ön nem sejtette — a mikor megszerettem volna fojtani, akárcsak egy féltékeny nősténytigris. Szeretem! Szeretem! Most, miután már soha sem látjuk többé egymást viszont, megvallom önnek érzelmeimet, hogy a szívembe vájjam a képem, a hogy az ön képét én a szívemben fogom hordani mindörökké.

Február 19. Polgári Kaszinó táncestélye. — Pécsváradi ifjak álarcosbálja. — Kath kör táncestélye.

Művészet, irodalom.

○ **Faust paródiája** kacagtatta tegnap este azt a csekélyszámu közönséget, mely a színházban megjelent. A német szellemességnek ismertető jeleit nagyon magán viselő közepesen sikerült parodisztikus darabnak csinos zenéje és az előadók játéka kellemes estét szerzett a publikumnak, a mely nem igen bírálta, hogy a paródiának gyenge viccei mily kis mértékben illenek a Goethe Faustjához. Egyetlen, valamire való igazi parodisztikus alak a darabban Valentin, a kit *Hunyady* kabinet-alakításban mutatott be. Mellette igen jó volt *Perényi*, mint Faust és *Andorffy*, mint az ördög. Ez utóbbi két igen találó aktuális életet is szőtt a darabba, melyet itt mentünk meg a feledéstől. Mikor Faust kérdezte tőle, hogy mért őt, a kezdő, tanulatlan ördögöt küldték fel a földre, így felelt:

— Tudod, az öreg, tapasztalt ördögök most nagyon el vannak foglalva. *Fiumébe* küldtük őket rendet csinálni.

Mikor pedig Faust arra volt kíváncsi, hogy miért került a pokolba, ezt a választ adta:

— Ellenzéki képviselő voltam. *Egyszer megszavaztuk a provizoriumot és mindnyájunkat elvitt az ördög!*

Ligeti Mari igen szépen énekelt. *Bodroghy* és *Borbély* szintén hozzájárultak a derűtség ébrentartásához. (→)

○ **A „Német dalok“ második kiadása.** *Cziglányi Béla* könyvének teljes első kiadása már a megjelenése utáni napokban elfogyott; tanuskodik ez nemcsak arról, hogy a nagy fáradsággal és gondnal készített mű csakugyan igaz értékkel bír, de arról is, hogy a közönség, melynek számára készült, képes felfogni és méltányolni a szerző törekvését és sietett a rég nélkülözött könyvet megszerezni. Most a második kiadást nyomják és pedig 1500 példányban, mert olyan nagy a kereslet az ország legtávolabb vidékeiről is, hogy előreláthatólag ezen kiadás példányai is el fognak fogyni.

Törvénykezés

§ **A halott adóssága.** *Molnár Géza* tanító volt Bissén de oklevele hiányzott s mivel a vizsgát letenni nem tudta, kénytelen volt állásáról leköszönni. Azonban az odavaló paptól, *Nagy Istvántól* kölcsön vett 90 frtot s ezen összeget neki vissza nem fizette. A múlt év júniusában már agybetegség tünetei mutatkoztak nála és a siklósi kórházban szeptemberben meghalt. Özvegye, illetve — mint a tárgyalás folyamán kiderült, dacára, hogy törvényes felesége van — vele Bissén együttélt nő, *Tokody Mária*, kit a mai végtárgyalásra Hódmezővásárhelyről idéztek meg, el akarta szállíttatni a butorokat Bisséről, honnan férje halála után ő is el akart költözni. A pap nem akarta, hogy 90 frtja veszendőbe men-

jen és felhívta a község biráját, hogy tegyen valamit érdekében, illetve ne engedje a butorokat elszállítani. A bíró ugyanakkor Gyűd község jegyzőjétől felhívást kapott, hogy az elhunyt tanító ingóságaira vezessen végrehajtást 25 frt adóhátralék biztosítására és ezt teljesítendő felkereste az özvegyet lakásán, a hova azonban nem tudott bemenni, mert hiába zörgetett ajtót, ablakot, az asszony nem nyitott nekik ajtót. Erre *Balog Péter* bíró lakatost hivatott, ki az ajtót felzárta, de mivel az belülről el volt reteszelve, csak akkor mehetek be, mikor azon fenyegetésre, hogy az ajtót betöreti: a reteszt felretolta az asszony. Mikor a bíró a szobába bement, szóváltásba eredtek az asszonnyal s állítólag ekkor követett volna el hivatalos hatalommal való visszaélést. Ugyanekkor a pap is átjött, a kinek az asszony ígérte, hogy követelése ki fog egyenlítettetni s az ott levő butorok közül meg is jelölt egy néhányat, mint a melyeknek árából azt ki fogja fizetni s felszólítva őt, hogy ajánlja esetleg venni szándékozóknak, a kulcsot is átadta neki, midőn Bisséről eltávozott. Egy alkalommal ismét Bissén időzött az asszony s egy tanító megnézve a butorokat, kijelentette, hogy egy szekrényt meg fog venni közülök és az asszony eltávozása után a paptól meg is vette 20 frtéért. A bíróság előtt azonban az asszony úgy adta elő a dolgot, mintha a pap az ő tudta nélkül adta volna el a szekrényt s beleegyezése nélkül hozatta volna ki a lakásból s lopás és magánlak megsértése miatt emelt ellene vádat. Ez utóbbi

Az ön lelkének semmiféle szenvedése sem lehet többé az ön vetélytársam. Új szerelem, a játék, a nagyravágyás, mind, mind eltörpülnek az ön emléke mellett, az öné mellett, aki még az ujjamat sem csókolta meg soha. Látja, én azt akarom, hogy így szeressenek. Ha a szeretőjévé lettem volna, talán bucsu nélkül válunk el egymástól. Minden nappal, melyet együtt éltünk volna át, szegényebbek lettünk volna egy illúzióval. Az én szerelmem tárgyának mindenképp felett kell állania. Hosszu szenvedésem óráiban, azon lelki megrázkódtatások között, melyek reám várakoznak, mindig önre akarok gondolni. Hiszem, hogy úgy szeret, hogy elkísér a gondolataival mindenüvé és nem felejt el akkor sem, ha már porlad a testem. Arra ítélem, hogy velem legyen a lelke; arra ítélem, hogy úgy imádjon, mint az istenséget; arra ítélem, mert szeretem. Ön tudja, hogy még csak pár hónap van a számomra hátra. De tovább akarok élni az ön szívében. Isten áldja Giorgio! Egyet megígérek: eljövök, hogy az ön közelében halljak meg. Nem fog azért többé látni, mert lesz erőm, hogy egyedül fogadjam a halált. De gondolni fog reám ugy-e, Giorgio? Lehet, hogy megérzi azt a percet és sóhajtva mondja: »Most meghalt«. Látja, sirok most, pedig nem barátom a köny. Sirok, de jobban szeretném az ön térdein kizokogni fájdalmamat.

Óra óra után pergett le, de Giorgio csak most hallotta meg először az ütest: három óra volt már éjfélt után. A tövig égett gyertya lángját erős széláram lobogtatta és Giorgio csak most vette észre, hogy nyitva felejtette az ablakot. La Ferlita az ablakhoz állott s a

hangtalan utca néma feketeségébe furta tekintetét. Nem tudta, merre kalandozik a lelke; de igen, milyen együgyűség. Arra gondolt, hogy mennyi torony is van Florenceben; üt itt is, ott is, a nagy óra, bimm-bamm, bimm-bamm. És még sokáig állott ott mozdulatlanul. Aztán megindult a Viale Principe Amades felé. A grófné villája előtt kis pléhtáblán trombitált a szél. Ez a szó volt rápingálva: kiadandó.

NYOLCADIK FEJEZET.

Hosszu idő mult el azóta. Giorgio nős ember volt már és meghívta barátait egy családi ünnepélyre: az elsőszülött keresztelésére.

Ugyanazok voltak a vendégek, mint a lakodalmán; ugyanazon urak, ugyanolyan fehér nyakkendővel, ugyanazon anyós az ócska himzett zsebkendővel a kezében. És Giorgio is még mindig ugyanazon finom, elegáns ur volt, csak hogy nem restelte azt a batisztesomóba pakolt sivitó apróságot dajkamódra ajnározni.

vádat a mai végtárgyaláson visszavonta, a tárgyalás során pedig az egész cselekmény beigazolást akként nyervén, mint azt fennebb elmondottuk, az ügyész úgy a hivatalos hatálommal való visszaélés vádját a bíró ellenében, mint a lopás miatt a pappal szemben elejtette, a becsületsértés vádja pedig elévült, mert a feljelentés a törvényben előírt 3 havi határidőn túl tétetett meg. A törvényszék az ügyész indítványára felmentő határozatot hozott, miben a felek megnyugodtak. A vádlottakat dr. Flóris Endre ügyvéd képviselte.

§ Gyanusan jutott az órához. Balatinac Ivo sokac-gyerek az olasz vásáron egy órát adott el Popovics Marko ottani legénynek, 1 frtért, azt mondva neki, hogy azt ő régebben vette. Midőn mások kérdezték tőle, hogy hol jutott az órához, azt felelte, hogy a Német-Bólyba vezető uton találta. Mikor a vevő ezt meghallotta, gyanusnak tűnt fel előtte az eset, s nehogy ő kerüljön bajba, az órát, melyet időközben egy juhászsal elcserélt, visszacsereverte és visszaadta a gyereknek, természetesen 1 frt lefizetése mellett. Ekkor már Balatinac Ivo is rosszat sejtett és elvitte az órát a községi bíróhoz, kinél azonban ezen idő alatt Bitter Lipót kocsis is panaszt tett, hogy az óráját ellopta valaki az istállóból, mely csak bereteszelve volt s a hol míg ő aludt, felakasztott mellényébe tette este az órát, de reggel annak hiült helyét találta. Az órában felismerte a sajátját s így került Balatinac Ivo ma a törvényszék elé, hol azt állította ugyan, hogy az órát találta, de mivel egy időben azt mondta, hogy vétel útján jutott hozzá, másrészt Ritter Lipót megesküdött arra, hogy ő az óra eltűnése napján nem veszthette el a Német-Bólyba vezető uton, mert arra nem is járt, sőt még este társai kérdésére meg is mondta nekik, hány óra, este pedig lefekvésekor az mellénye zsebében volt: a törvényszék a lopás vétségét beigazoltnak vette s a vádlottat egy havi fogságra ítélte, mely ellen az felebbezést jelentett be. Az ügyész szintén megelébbeszte az ítéletet súlyosbítás végett.

Közigazgatás.

□ Kevés a hordó. A földmivelésügyi miniszter a következő leiratot intézte Pécs város tanácsához: »Felhívom a sz. kir. város tanácsát, hogy a kezelése alatt levő szénkéneghordókat követelje be és azokat, valamint a raktárban levő üres hordókat is azonnal küldje el Zalatnára. Tapasztaltam azt, hogy egyes szőlőbirtokosok a kikölcsönzött szénkéneghordókat nemcsak hónapokig, hanem évekig is visszatartják, ennek természetes következménye aztán az, hogy hordó hiányában a zalatnai gyárban termelt szénkéneg elszállítása csak késedelemmel történhetik, sőt előfordul azon eset is, hogy hordó hiánya miatt a szállítás szünetel. — Figyelmeztesse a közönséget, hogy a náluk levő hordókat pontosan szállítsák be, mert különben kénytelen lennének a szénkéneg árán felül jövőre a hordók árát is megvenni s a hordók kikölcsönzését megszüntetni.« E leiratot foganatosítás végett kiadta a város Tanácsa a gazdasági felügyelőnek.

□ Állatjárványok. Megyénkben a legújabb hivatalos kimutatás szerint az állatjár-

ványok állása a következő: lépfene Nagy-bicsérdén 1 udvarban, veszettség Bellyén, Dályokon és Mohácson 1—1 udvarban, sertésorbánc Vaiszlón 1 udvarban lépett fel, sertésvész pedig Dencsháza, Hidvég, Ipacsfa, Maty és Terehegy községekben uralkodik. Somogyvármegyében lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 3 községben 4 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvész 27 községben uralkodik. Végül Tolnamegyében veszettség 4 községben 4 udvarban, ragadós száj és körömfájás 1 községben 2 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvész 14 községben konstatáltatott.

□ Az olcsó marhasó. A földmivelésügyi miniszter hirdetményben hívja fel a gazdák figyelmét az olcsó marhasóra s közli a marhasóárudákat és a só eladási árát métermázsánként. E hirdetményből közöljük a Baranya, Somogy és Tolnamegyékre vonatkozó részleteket, megjegyezve, hogy az árusító helyek után zárjel között levő számok a marhasó métermázsánkénti árát jelentik. Elárúsító helyek a következők: a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság területén Baranyavármegyében 6 helyen, u. m.: Pécsen (7.29), Mágocs (8.40), Szt-Lőrincen (8.20), Mohácson (7.32), Siklóson (7.65), Vaiszlón (7.75). — A kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóság területén, Somogy vármegyében 15 helyen, u. m.: Kaposvár (7.38), Csurgó (7.85), Nemes-Vid (8.20), Kadarkut (8.50), Lakócsa (8.80), Marcali (8.84), Nagy-Atád (7.45), Lengyeltóti (7.69), Boglár (7.18), Bares (7.70), Igal (8.00), Szigetvár (8.50), Nagy-Bajom (7.40), Tab (7.64), Karád (7.74). — Tolnamegyében a szegzárdi m. kir. pénzügyigazgatóság területén 7 helyen, u. m.: Szegzárdon (7.35), Tamásin (7.50), Bonyhádon (7.45), Pakson (7.60), Dombóváron (7.20), Hőgyészen (7.40), Simontornyan (7.40).

□ Méncsikók vásárlása. A földmivelésügyi miniszter körrendeletet intézett Pécs sz. kir. város és Baranyavármegye közönségéhez, melyben hirdetményi uton felhívja a lótenyésztők figyelmét azon körülményre, hogy a folyó év tavaszán hároméves méncsikókat vásárolnak a katonai csikótelepek részére. A tenyésztők eladási szándékukat a hozzájuk legközelebb eső állandó loávitó bizottságnál tartoznak bejelenteni, az eladandó csikó származásának, nemének, magasságának és születési idejének megjelölésével. A jelentkezések e hó 31-ig teendők meg. Loávitó bizottságok működnek Budapesten, Szegeden, Nagykanizsán és Bilakon.

□ Jóminőségű dohánytermés. A múlt évi dohánytermés, a mint ez már mind nyilvánvalóbb lesz, az ország nagy részében sikerült, mert a folyamatban levő dohánybevitel a dohányt nemcsak a jóminőségű osztályba sorolja, hanem egyúttal azt is kitünteti, hogy a termelők a nagyobb termésátlagok következtében jobb jövedelmet kaptak, mint az 1896—97-iki kampányban. Ez öröndetes eredmény után a termelők mindenesetre azon lesznek, hogy a jövőben még kedvezőbb viszonyok közé emeljék a dohány minőségét s remélhetőleg a mennyiségre is befolyással lesz a jobb minőségű palánták kiválogatása. N.-Atádról írják, hogy, e hónap 3-án Barcsen megke-

dett s azóta folyó dohánybevitelnek szép eredménye van, mert a beszállított dohány igen szép és jókvalitású s arra nézve is többnyire kielégíti a termelőket.

TÁVIRATOK.

— **Páris tüntet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi szociálista képviselők kiáltványban hívják fel a lakosságot, hogy ne viseltessék bizalommal azok iránt, kik az antiszemita leple alatt az állampolgárok egy részét a másik rész ellen akarják uszítani. Bordeauxban és Montpellierben antiszemita tüntetések voltak. Nantesban a zsidók kirakatait szétrombolták. A Dreyfus-per revíziójának ellenségei szombatra Párisban nagy meetinget hívtak egybe.

— **Patti Adél férje meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nikkolini énekes, Patti Adél férje, ma Párisban meghalt.

— **Országgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőházban ma történt meg a megalakulás az új ülőszakra. Megválasztották az alelnököket és jegyzőket, végül az osztályokat sorsolták ki.

— **Prágai állapotok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Prágában a tegnap előfordult zavargások után, miket a nyelvrendelét módosítása okozott, ma már nyugodtabb volt a hangulat. Déli tízenként óráig fordultak ugyan elő kisebb incidensek a németek és csehek között, de hatósági beavatkozásra nem volt szükség. A város különböző részein, nevezetesen a Graben-téren és a Zltner-Gasséban nagy néptömeg hullámozik. A Grabenen egy két német diák a német színeket viselő sapkában sétál. A rendőrség a gyalogjárókon megakadályoz minden csoportosulást; az utcák közepén nagyobb katonai őrjáratok cirkálnak és az esetleges csoportosulásokat szétoszlatják. Az utcák keresztezéseinél is katonaság őrködik.

Nyilt-tér.*)

Szomorú szívvel mondunk halás köszönetet mindazoknak, kik felejtetlenné jó férjem

ifj. EISENHUT SÁNDOR

elhunytaival részvetőket nyilvánítani, koszorukat küldeni s a végtisztességen megjelenni s ekként fájdalunkban vigasztalni, azt enyhíteni kegyesek voltak.

Pécsen, 1898. jan. 18-án

özv. EISENHUT SÁNDORNÉ
és a gyászoló család.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknek és bántalmaknak használható állandó sikerrel: **csipő fájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hátszággatás, hátgyöngeség, hátgerincz bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága stb.** A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zziga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Versenyképes, legjobb hírnevű német biztosító társaság (tőke-, járadék- és gyermekbiztosítás) szándékozik kifogástalan jellemű, erélyes uriembereket,

külhivatalnokokat,

alkalmazni. Használhatóság esetében esetleg fix fizetés mellett. Szíves ajánlatok »R« jelű alatt **Friedenstein és tsa** hirdetési és nyomdai vállalat részv.-társ.-hoz **czimzindők**, Budapest, Károly-körút 9. sz.

Magyarhonnak legújabb sensációs találmánya.

Hölgyek részére elkerülhetetlen

„CREME NIOBE“

Egyedüli száraz creme zsiradék nélkül.

A magas m. k. kereskedelmi ministerium által 4251/34. sz. a. szabadalmazott és védjeggyel ellátott, több orvosnari szaktekintélyek, valamint a vegyészeti laboratorium által vegyileg megvizsgáltván ez, ezidőszent a legkitűnőbb arczenőcsnek nyilvánított.

„CREME NIOBE“

az ugynevezett egyedüli »Hölgy szépitő szer« speciális, ezidő szent felülmul e téren minden egyéb Crémet, megadja az arcznak rögtön a természetes finom fehér színt, bársony puhasággal.

Ezen csodaszer nappal a kimenés, de főképpen bálók, koncertekbe menés előtt használandó; nem tartalmaz egyáltalán semminemű zsíros anyagot, s így a használat után azonnal megszárad.

A »Creme Niobe« a legjobb sikerrel használható még különféle bőrbetegségek ellen u. m. szeplő, buborcsék, májfolt stb., valamint vörös orr ellen is, nemkülönben kitűnő szernek bizonyult a szél és nedvesség által megrongált kezek bőrének helyreállítására és megfinomítására.

A »Creme Niobe« urak részére is kitűnő szer, s borotválkozás után a leghatásosabb szernek bizonyult.

1 bögre Creme Niobe két korona Kapható **Alt és Böhm** urak, valamint **Geltsch és Greff** urak üzleteiben Pécsen.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

A siklósi takarékszövetkezet részvénytársaság lemondás folytán megüresedett

könyvelői állásra

pályázatot hirdet.

Fizetés 1200 frt és az alapszabályok értelmében megállapított pótlék.

A pályázni kívánók kötelesek nyelv, szakképzettségük és erkölcsi magaviseletüket okmányilag kimutatni.

Köteles a pályázó megválasztása esetén **1200 frt** készpénzt, avagy ennek megfelelő ovadékképes papírt biztosítékké a részvénytársaság pénztárába letenni és állását f. évi március hó 1-én elfoglalni.

A pályázati kérvény **f. évi február hó 15-ig** nyújtandó be az igazgatóságnál.

Siklós, 1898. január hó 18-án.

Az igazgatóság.

8097. szám.

Tkv. 1897.

HIRDETMEYNY.

Monyoród községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettván és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleszi kereseteket, azok pedig. a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket bezárólag hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi július hó 30-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi július hó 30-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatóságához hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi július hó 30-ik napjáig** bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécsváradon, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságánál 1897. évi december hó 31-én

Schill

kir. járásbíró.

